

تدبر در قرآن

دعوت می‌کند و رویگردانان از تدبیر را مورد نکوهش و توبیخ قرار می‌دهد؛ آقلم پی‌تیروال‌القول آن جایه کنم قالمل بیات آیه مکفه‌الاولین (مومنون: ۶۸) پس چرا در این سخن (قرآن) رزف نیندیشند با این که چیزی برای آنان آمده که برای نیاکانشان نیامده است؟! / مهر

همه ارشاد و توده مردم لازم و ضروری است و هیچ‌کس، خواه مسلمان یا غیر مسلمان، با هر سطح از مراتب علمی و روحی و در هر مرحله از فهم و درک که باشد، از آن بی نیاز نیست.

موضوع تدبیر در آیات قرآن و اهمیت اندیشیدن در دین اسلام با راه‌آهن پیروان این دین تأکید و پادآوری شده است. چه در قالب آیات قرآن و چه احادیث و سخنان پیامبر امامان معموم، حجت‌الاسلام بهاری، پژوهشگر قرآنی و استاد حوزه علمیه می‌گوید تدبیر برنامه‌ای است فراگیر که استفاده از آن برای

نخستین شب قدر امسال پای منبر حاج آقامحبی تهرانی

هیچ دعایی به بایگانی نمی‌رود

ماه نزول قرآن و صعود انسان

ماه مبارک رمضان این طور است که هم ماه «نزول» است و هم ماه «صعود». این که ماه نزول است راشما خوب می‌توانید بفهمید؛ چون در قرآن و در دعاها می‌باشد که ماه مبارک رمضان مطرح است که کلام الهی - قرآن کریم - در این ماه از مصدر روحی بر بنی مکرم اسلام رضی... عنده نازل می‌شود که خداوند به وسیله همان کلمات، انسان‌ها را در جمیع ابعاد پرورش می‌دهد و می‌سازد.

به تعییر دیگر، ماه رمضان ماه سخن گفتن رب است با عدهش؛ یعنی ماهی است که رب برای ساختن عبدهش و راهنمای او به سوی قرب خوبیش، باوسخن می‌گوید و سخن گفته است. بنابراین قرآن در ماه مبارک رمضان نازل شد و به تعییر اهلش به صورت «جمله واحد» - به طور کلی و یا پاره - در شب قدر، بر قلب پیغایر اکرم رضی... عنه فرود آمد. این همان قوس نزول این ماه است. تا این جای مطلب شبهه‌های نیست؛ این آیات قرآن است و این هم دعاهایی که شما در ماه رمضان می‌بینید و این مطلب در همه آنهاست.

ایت الله مجتبی تهرانی پا حاج آقامحبی تهرانی ملی هم صفت‌های گرم و تائیدگذار را شنیده‌ایم؛ عالم دینی بر جسته‌ای که علاوه بر مرجع تقليد بودن به عنوان استاد اخلاق مشهور است.

هر چند حرف‌هایش خیلی هم ساده نیست و وارد مباحث کلامی و فلسفی پی‌جیده‌ای می‌شود که ممکن است فهم همه اش برای من سخت باشد. اما باز هم لایحه حرفاً یا نکاتی هست که می‌تواند حال شنونده را برای لحاظی تغییر دهد و البته اورا به فکر فربود و به این سمت بکشاند که آدم خوبی بودن آنقدرها هم دشوار نیست؛ می‌شود با رعایت اخلاق و درک حضور خداوند رهه لحظات زندگی آدم بهتری شد.

تهرانی های رساله‌ای شناسی را داشتند تا پای منبر معلم اخلاق شهرنشینند. ماه رمضان هرسال منبر حاج آقامحبی می‌رسانندند. شب‌های قدر البته جلسه حاج آقاد را باز تهران برقرار بود. از دی ماه سال ۹۱ و با قوت حاج آقامحبی، فرست نشستن پای منبرهایش هم از همه گرفته شد. امشب و در نخستین شب قدر امسال خلاصه‌ای از سخنرانی‌های حاج آقامحبی را مورکردند...

سفره‌ای برای مسلمان و ملحد

بخواهید پا خواهید، شما در این ماه مهمان هستید. یک مثال بزنم؛ مهمانی‌ها و ضیافت‌هایی که ما برای می‌کنیم، این طور است که شخصی را به منزل خودمان یا محل که مربوط به ماست دعوت می‌کنیم که ازو پذیرایی کنیم، اور دنیوش امدن پایی‌ماند مختار است. اگر خواست می‌پذیریم، او را نخواست نمی‌پذیرد. این دعوت به ضیافت‌های از این سنت دعوت نیست که خدمه‌مانی به پاکده و ما را دعوت کرد و گفته بیایید. بعد اگر خواستیم می‌رومیم و اگر نخواستیم نمی‌رومیم، این طور نیست. این دعوت‌های تکونی است و اصل‌ترسیعی نیست.

سبک دعوت که خودمان دعوت می‌پذیرید و اگر نخواستید است. اگر خواستید می‌پذیرید و اگر نخواستید نمی‌پذیرید. تشریعی یعنی چه؟ مثل احکام. مثلاً خداگفته نماز بخوان. خواستی می‌خوانی و نخواستی نمی‌خوانی. این را تشریعی می‌گویند. اما در باب مساله ماه مبارک رمضان دعوت به ضیافت، تشریعی نیست. دلیلخواهی نیست که اگر خواستی وارد شوی و اگر نخواستی وارد نشوی. این طور نیست، بلکه همه وارد می‌شوند. از مؤمن، کافر و ملحد همه وارد شوند.

(صمت) اصلاً حرف نزدن نیست!

پیغمبر اکرم (ص) فرمود: «وَ مِيزَاتُ الصَّفْتِ أَئْهَا ثُورُكُ الْجَمْكَةِ»؛ یعنی میراث سکوت، حکمت است. پس معلوم می‌شود منظور از این «صوم صمت» که در روایات هست، «حرف نزدن» مطلق نیست، بلکه مراد همان «قللت کلام» و پرهیز از بیهوده‌گویی است.

اتفاقاً بعض جاهماً باید حرف بزنی؛ با خدا باید حرف بزنی؛ باید دعا بخوانی نه این که هر چیزی که از هنات بیرون بیرون بارگویی. آن چیزی که برای تو خوب را بطرف می‌کند و تواره «مقام رضا» می‌رساند آن را ماقبت کن...

روزه‌ای برای همه

من به آن کسانی که از نظر شرعی معدودند و نمی‌توانند روزه برگیرند و غصه می‌خورند که من محروم شدم از برکات مسح و ماه مبارک رمضان، می‌خواهم بگویم که این دیدگاه و نگرش تو یک نگرش مادی است. شما خجالت کرده‌اید که روزه نخوردن و نیاشامیدن است؛ برای تو هم روزه وجود دارد. آنچه بالآخر (قللت اکل) و کم خودن است، آن چیست؟ جلوی زبان را بگیر؛ یک ماه رمضان از اول تا آخر غبیت نزن، مومن نگو، تهمت نزن، رومی را دیت نکن، برو جلوی آفات زبان را بگیر؛ روزه اینجاهم هست.

میراث الصوم این است. بله، اگر صحبت مزاج داری و عذر شرعی نداری، قلت اکل هم در کنارش هست تا در دار و ملجم و گرسنگی و تشنگی را چشی که آن هم آثاری دارد.

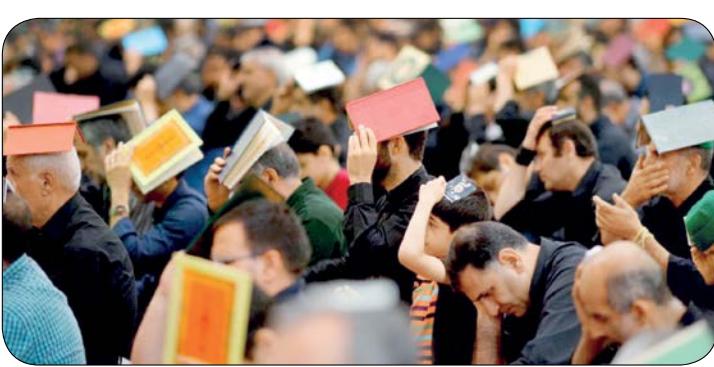
توسل در شب قدر

شما می‌دانید ما امشب کجا داریم؟! آیا می‌شود ما هم امشب برویم سراغ امام زمان (ع) به او بگوییم، آقا ما بد کردیم، شما کارهارا درست کن! مگر می‌شود که ما را رد کنند؟ به خدا نمی‌شودا حال فهمیدی! مدعو خود را بشناس! بعد درخواست هایت را متوانی تنظیم کنی.

حال می‌خواهم بروم سراغ نوسلم. آقا یا امام زمان! شما ظاهر لیله‌القدر! امشب فرشته‌ها خدمت شما می‌آیند و برای سال آینده ام تقدیراتی را می‌ورزند که شما تو شیخ کنید.

تفاصیلی من از شما این است که سال آینده من را، چه دنبیو و چه اخربو، از هر جهت به بهترین وجه ترسیم کنید و باید آن را امضا کنید. این توسل برای ظاهر لیله‌القدر بود. اما مگر این ظاهر باتن ندارد؛ این ظاهر، باطن دارد. در روایات هم مادریم و ما حضرت رابه باطن شب قدر قسم می‌دهیم. می‌دانید باطن امشب، چه کسی است؟ زهرا (س) است.

اهمیت استغفار و خودسازی

هر شب ماه رمضان، خداوند سه بار این را می‌گوید که آیا کسی هست که ازین درخواستی؛ یعنی دعای بکند؟ سراغ من بیاید، جروع به من کند که او را بیندیرم؟ در روایتی از امام صادق (ع) داریم که حضرت فرمودند: خداوند در هر شب از ماه رمضان هنگام افطار، ۷۰ هزار هزار کسانی را که مستوجب رحمه و آتش‌اند، از آتش نجات دهد. این خصوصیت ماه رمضان است. ماه مبارک رمضان، ماه خودسازی است قبل از آن باید گفت به حسب روایاتی که داریم، ماه خودسازی است اما در عین حال ماه این است که آدم خودش را تقویت و تمیز کند. لذا این ضیافت پهناور طبق کتاب و سنت برای این است که آنچه را زیرینانی تمام مقامات معنوی است برای انسان نسبت به سیرالی... تعالی تابه فنا بررس، تحصیل کند. که هر ضر کردم به امان بحث ساق من مناسبت داشت. یعنی در این ماه خمیره‌مایه‌ای درست کن در برابر این که نسبت به او حسن حصینی باشد. دزی محکم برای این که از نظر بعد معنوی آفت زدگی پیدا نکند.

درهای آسمان باز است

سنت ائمه در ماه مبارک رمضان ختم قرآن بوده است. یک روایت در وسائل از مقنع مفید نقل شده که در آن آمده حضرات ائمه در ماه مبارک رمضان «اختم قرآن می‌کردند، یعنی هر سه روز؛ یک ختم قرآن، روایت است که محدث قمی از مرحوم مجلسی نقل می‌کند که در یک حدیث هست که بعضی از ائمه (ع) در ماه مبارک رمضان، ۴۰ ختم قرآن می‌کردند و اگر هر ختم قرآن را توابش را به روح مقدس یکی از چهارده مقصود (ع) هدیه کنند، توابش مفاسد است. تمام درهای آسمان، از شب اول ماه رمضان تا آخرین شب بازم شود. روایت از علی (ع) دارد: آگاه باشید که درهای آسمان از شب اول ماه مبارک رمضان باز است؛ یعنی تمام خوب از ناحیه رب برداشته شده است، در این ماه دیگر هیچ حجابی نیست. یعنی از ناحیه خداوند نسبت به بندگانش هیچ مانعی از جلوی نماید، به تعییر روزه هیچ داعی به بایگانی نماید.